

Opinia
do ustawy o ratyfikacji Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie
międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych,
przyjętego w Genewie dnia 2 lipca 1999 r.
(druk nr 147)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wyrażenie przez Parlament zgody, w drodze ustawy, na ratyfikację Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętego w Genewie dnia 2 lipca 1999 r.

Istotą Porozumienia haskiego jest umożliwienie właścicielowi wzoru przemysłowego ochrony tego wzoru we wskazanych przez niego krajach przez dokonanie jednego tylko zgłoszenia w Biurze Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Przemysłowej (WIPO). Rejestracja międzynarodowa prowadzi do uzyskania w każdym ze wskazanych państw takiej ochrony, jaka zostałaby przyznana gdyby wzór został zarejestrowany w każdym ze wskazanych państw. Rezultatem jest w szczególności uproszczenie systemu rejestracji wzorów przemysłowych, zarządzania zarejestrowanymi wzorami przemysłowymi oraz zmniejszenie kosztów ponoszonych przez zgłaszających (uprawnionych).

Porozumienie haskie składa się z trzech odrębnych Aktów: londyńskiego (1934 r.), haskiego (1960 r.) oraz genewskiego (1999 r.). Podmioty z państw będących stronami poszczególnych aktów mogą ubiegać się o ochronę w innych państwach będących stronami tego samego aktu. Mając na względzie argumenty merytoryczne, najkorzystniejszy z punktu widzenia Polski i interesów zgłaszającego (stwarza najszersze możliwości prawnej ochrony) jest Akt genewski, w związku z tym podjęto decyzję o przystąpieniu jedynie do tego Aktu

(art. 27 ust. 1 Aktu genewskiego stanowi, że każde państwo będące członkiem WIPO, które nie podpisało Aktu genewskiego może zostać jego stroną składając dokument przystąpienia).

Akt genewski przewiduje w art. 27, że jego Stroną może być także organizacja międzyrządowa, która posiada urząd, w którym można uzyskać ochronę wzorów przemysłowych skuteczną na terytorium, na którym ma zastosowanie traktat powołujący tę organizację (Akt genewski przewiduje w tym zakresie dodatkowe warunki). Stroną Aktu genewskiego jest Unia Europejska, w związku z tym polskie podmioty (z racji członkostwa Polski w Unii Europejskiej) mogą ubiegać się o rejestrację międzynarodową w państwach będących Stroną tego Aktu genewskiego, bez względu na to czy są one w Unii Europejskiej, czy też nie. Niemniej mając na względzie interes Polski, w uzasadnieniu do projektu ustawy ratyfikacyjnej, wskazano argumenty przemawiające za indywidualnym członkostwem naszego kraju w systemie haskim (m.in. uzyskanie wpływu na decyzje organów WIPO zajmujących się systemem haskim).

W myśl art. 3 Aktu genewskiego, prawo do dokonania zgłoszenia międzynarodowego posiada każda osoba, która jest obywatelem państwa będącego Stroną Aktu albo państwa będącego członkiem organizacji międzynarodowej będącej Stroną Aktu, lub która posiada miejsce zamieszkania albo stałego pobytu albo rzeczywiste i działające przedsiębiorstwo na terytorium Strony Aktu. Zgłoszenie takie może być dokonane albo bezpośrednio w Biurze WIPO albo za pośrednictwem Urzędu Strony zgłaszającego (chyba że Strona, w odpowiednim trybie oświadczy, że zgłoszenia takie nie mogą być dokonywane za pośrednictwem jej urzędu).

W Akcie genewskim sformułowano zasady i tryb dokonywania zgłoszeń międzynarodowych (określono m.in.: procedurę dokonywania zgłoszeń, treść zgłoszenia, datę zgłoszenia, akt rejestracji, datę rejestracji, procedurę odmowy uznania skutków rejestracji międzynarodowej, skutki rejestracji międzynarodowej, tryb unieważnienia skutków rejestracji międzynarodowej, czy też czas trwania ochrony). Ponadto w Akcie genewskim znalazły się przepisy administracyjne dotyczące m.in.: członkostwa w Związku Haskim, Zgromadzenia tego Związku, Biura Międzynarodowego, czy też spraw finansowych Związku Haskiego. Do Aktu genewskiego dołączony został Wspólny Regulamin na podstawie Aktu z 1999 r., Aktu z 1960 r. oraz Aktu z 1934 r. Porozumienia haskiego, w którym określono szczegółowe kwestie dotyczące wykonywania postanowień tych Aktów.

Do dokumentu przystąpienia Polska zamierza dołączyć (na podstawie art. 30 Aktu genewskiego) dwa oświadczenia. Pierwsze zawiera informację, że w polskim systemie

prawnym nie przewiduje się odroczenia publikacji wzoru oraz drugie informujące, że w Polsce maksymalny czas trwania ochrony wzorów przemysłowych wynosi 25 lat od daty dokonania zgłoszenia).

Mając na względzie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji (stanowi on o trybie ratyfikacji umowy międzynarodowej dotyczącej spraw uregulowanych w ustawie), ratyfikacja Aktu genewskiego następuje za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Opiniowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę, w brzmieniu zawartym w projekcie (druk sejmowy nr 349), na 16. posiedzeniu w dniu 30 maja 2008 r.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa ratyfikacyjna nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Jakub Zabielski

Starszy legislator